

גילה נפרדת מאבא

דברים בהלוויה

לפני ארבעה שבועות, פחות יום אחד - בדיוק, אמא התקשרה בערב ואמרה לי - גילוש, אבא נפל!!!

באותו רגע התחלתי מיד לבכות, כי ידעתי שאבא שלי כבר לא יקום לעולם. אמא הוסיפה: "חכי, עוד אל תבכי..." ומאז אני לא מפסיקה לבכות.

למחרת טסתי לרמב"ם כדי להספיק להיפרד.

ואלה חלק מהדברים שאמרתי לאבא שלי:

תחזור, תחזור, אתה עוד חייב לחזור, אני אוהבת אותך! אתה האבא הכי טוב שהיה לי. תמיד האמנת בי ואהבת אותי, אמרת לי ללא הרף, מאז היותי קטנה: "את יפה, את מוכשרת, את נהדרת בדיוק כמו שאת. תמיד תלכי בדרך שלך".

תחזור, תחזור - ליוכי מותק, לגינה היפה שלך ולשיר. יש לך עוד מלא שירים לשיר ועוד מעט פסח...

תחזור, יש לך ד"ש חמה מטימי וג'ואי, שאוהבים אותך ומחכים שתתעורר כדי לספר להם עוד בדיחות על ג'וחה.

אבא'יה, באתי לומר לך תודה.

תודה שתמיד פרגנת לי, תמכת בי, אהבת אותי וקראת לי גילונת. לימדת אותי לנסוע על אופניים, לגלוש על סקטים. היית רץ אחרי למגרש הסמוך לבריכה, וכשהייתי מחליקה על הסקטים והחצץ היה עף לכל עבר - עודדת אותי והתפעלת ממני גם כשנפלתי... אמרת לי לקום שוב ושוב.

תודה שהסעת אותי, כשהייתי בת שמונה, עד שריד, כי רציתי להיות נדיה קומנצ'י.... ואחר כך למשמר העמק כאשר רקדתי אצל עופרה אכמון ועוד ועוד... כל המקומות וכל החלומות. **תודה!!**

ביום רביעי האחרון באתי לבקר אותך, שאלתי מה שלומך, ושרתי לך ברצף מלא פעמים: "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה, סור מרע עשה טוב, בקש שלום ורודפהו".

אמרתי לך: "אבא זאת אני" - פקחת עיניים לרגע. הוספתי ואמרתי לך: "אבא, אתה כבר לא צריך לחזור, אין צורך להיאבק יותר על הנשימה, על החיים. אני משחררת אותך לעולם שכולו טוב, בו תהיה חופשי לנפשך. תוכל לצייר, לפסל, לעבוד בנחת בגינה, להמשיך לאהוב את אמא לעולמים ולשיר בעוז".

גילונת

באהבה עד כלות,

תרקדי - אירועים עסקיים ורוחניים

19 במרץ 2016